

Kategorie ZŠ (3. až 9. ročník)

Anděl sestřičkám z „fakultky“

ZŠ Aleše Hrdličky, Ostrava-Poruba

8. B (19 dětí) pod vedením paní učitelky Andrey Mezihorákové

Jsme žáci 8. B ze ZŠ Aleše Hrdličky v Ostravě-Porubě. Soutěž Srdce s láskou darované je opravdu naše srdeční záležitostí. Účastníme se již třetím rokem a pokaždé si to moc užíváme. Vždycky na začátku školního roku se nás naše paní učitelka třídí už neptá, JESTLI do toho znovu půjdeme, ale rovnou KOMU své srdce věnujeme tentokrát. A my se pokaždé zapojíme úplně všichni – prostě celá třída, všech 19 dětí. Každý z nás chce přispět troškou své práce, a tím darovat i kousek sebe.

V letošním ročníku jsme měli jasnou volbu. Maminka naší paní učitelky během loňských Vánoc velmi vážně onemocněla a celé svátky strávila na oddělení metabolické JIPky ve Fakultní nemocnici v Ostravě-Porubě. Paní učitelka ji denně navštěvovala a vyprávěla nám, jak milé a laskavé sestřičky se o ni staraly. Také maminka naší spolužačky Klárky pracuje jako zdravotní sestra, a tak i od Klárky víme, jak je tato práce náročná. Proto jsme přišli s nápadem vytvořit sochu anděla...

Někteří lidé vstoupí do našeho života a rychle z něj zase odejdou. Někteří v něm ale nějakou dobu zůstanou a zanechají v našich srdcích stopy – a ony, zdravotní sestry, jsou jako andělé, kteří nás zdvihnou, když naše křídla zapomenou létat.

Moc dobře si uvědomujeme, jak velkou zodpovědnost mají. Že musí vždycky zachovat rozvahu a často statečně a s úsměvem bojují i s náladami pacientů. Vždyť když nás něco bolí, dokážeme být pěkně protivní. (A někdy nás nemusí ani nic bolet ☺.)

Jsou prostě skvělé, úžasné, laskavé a každý den v práci rozdávají kus sebe. Tak jsme jim taky chtěli udělat radost a vyrobili sochu anděla i srdíčka pro jednotlivá oddělení jako vyjádření naší úcty a obdivu k nim – andělům nemocnic. Dovolili jsme si přetextovat známý hit Sestřička z Kramářov od skupiny Elán. Snad nám to Jožo Ráž odpustí... Písničku jsme si pak společně zazpívali i se sestřičkami při samotném předávání.

Samotná výroba anděla nám trvala čtyři měsíce, od září do prosince. Základem sochy byla zmenšenina krejčovské panny na kovovém stojanu, kterou jsme koupili za peníze z třídního fondu, protože vyrobit ji bychom technicky nezvládli. Potřebovali jsme hlavně kovový stojan, aby socha pevně stála a nekymácela se. Všechno ostatní už pak byla jen naše vlastní práce.

Naše verze písničky pro sestřičky z „fakultky“

*Milá, tichá, když nám píchá infuzi a injekci.
Když je u nás, neskolí nás žádná z hrozných infekcí.
Její kouzla, tajné čáry dodávají naději.
Hojí, léčí, dává klystýr, modlí se k ní ateisti.
Refrén: Sestřička z fakultky nosí nám pilulky, které nám chutnají jak Modré z nebe.
S ochotou, bez řečí za pár dní vyléčí, úsměv vždy vyléčí, co je třeba.
Usměvává, modrobílá, podobá se na anděla.
Vždy, když na nás chmury přijdou, oči už jen pro pláč zbydou, už k nám chvátá rozevlátá... Zdá se nám, že nemá nárok odběhnout si ani na skok, maják v moři nemocničním.
Náladu udržet, nemocné podržet, srdce své rozdávat – škoda řečí.
Ta něžná osoba seslaná od Boha odvahou dodává, duši léčí.*

Na trup panny jsme připevnili drátěnou konstrukci ve tvaru jehlanu. Na konstrukci jsme postupně lepili vrstvy novínového papíru. Trošku jsme měli problém s vytvořením ženského hrudníku. (Tato část výroby se nejvíce zamlouvala našim klukům ☺.) Zkoušeli jsme nejdříve různé kelímky, pak modelování jen z papíru, ale pořád to nebylo ono. Nakonec paní učitelka objevila ve svém kabinetě vánoční ozdobu ve tvaru koule, kterou jsme vyráběli rok předtím na náš školní vánoční jarmark. Kouli jsme rozpůlili, obě půlky připevnili opět drátem, polepili vrstvou papíru – a nádra byla perfektní (a hlavně stejná)!

Na hlavu anděla jsme použili nafouknutý balonek, který jsme zase oblepili. Nos jsme vytvarovali jen z papíru.

Na vlasy jsme splekli provázky. Křídla jsme vystříhli z kartonu a pak na ně zase přišla vrstva novin. Když jsme křídla upevňovali, socha nám začala padat dozadu. Proto jsme museli v přední části konstrukce zesponu připevnit závaží, zavěsili jsme tam sáček s malými kamínky. Nakonec jsme celou sochu nastříkali bronzovou barvou.

Malá srdíčka pro jednotlivá lůžková oddělení jsou vyrobena taky z papíru. Z lepenky jsme vystříhli 35 srdcí, polepili je papírovými ruličkami a následně nabarvili. Špejli, na které byla připevněna, jsme obtočili provázky. Vyrobit takové množství ruliček bylo celkem náročné. „Ruličkovali“ jsme snad všude: ve škole, doma a někteří i ve snu ☺.

Předávání našich dárek proběhlo 20. prosince ve vestibulu fakultní nemocnice. Přišla nás podpořit i maminka naší paní učitelky, která už je našťástí zdravá, a podívat se přišli i někteří rodiče. Bylo to moc hezké a některé sestřičky měly dokonce i slzy v očích.

Předávání se nám vždycky líbí ze všeho nejvíce. Když vidíme radost obdarovaných, okamžitě zapomeneme na všechnu tu práci a čas, co se za tím skrývá.

Děkujeme moc za tuto skvělou soutěž, která již třetím rokem obdarovává i naši třídu. Díky ní spolu trávíme čas také mimo vyučování a při samotné výrobě si užijeme i spoustu legrace.

Třída 8. B

Soutěžní video:

